

aanzet

Wijkrant voor en door bewoners van Hoograven / Tolsteeg / Bokkenbuurt
Nu ook op internet: www.aanzetnet.nl

Nieuw Rotsoord heeft het 'Goed voor elkaar'

Dierenweide Nieuw Rotsoord heeft als eerste kinderboerderij van de stad en als tweede van de provincie het keurmerk 'Goed voor elkaar' behaald. Op 15 december, toen de dierenweide was omgetoverd tot 19de eeuws 'Charles Dickens'dorp, kwam burgemeester Brouwer het keurmerk onthullen. 'Vroeger ging ik met mijn kinderen naar de kinderboerderij. Het is een fantastische manier om kinderen in contact te brengen met dieren. Ik ben dan ook heel erg trots en blij dat Nieuw Rotsoord het keurmerk heeft' aldus Brouwer.

Het Keurmerk

Over een paar jaar moet elke kinderboerderij het keurmerk 'Goed voor elkaar' hebben, om open te mogen blijven voor het publiek. Het keurmerk wordt afgegeven als aan voorschriften uit maar liefst acht wetten voldoet: de Handelsregisterwet; de Wet Milieubeheer; de Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet); de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren (GWWD); de Diergeneesmiddelenwet; de Meststoffenwet; de Destructiewet en ten slotte de Warenwet. Angelique Jacobs, de beheerder van de dierenweide, is begin 2006 gestart met de werkzaamheden om het keurmerk te bemachtigen. 'Vooral het opstellen van protocollen over de manier van werken en schoonmaken was een hele klus. Gelukkig kon ik ook rekenen op de hulp van vrijwilligers. Karen heeft de protocollen gelezen op duidelijkheid en uitvoerbaarheid in de praktijk, Leon heeft een risico-inventarisatie uitgevoerd en Anand is aan de slag gegaan de veiligheid voor werknemers en bezoekers op de boerderij te vergroten,' aldus Angelique.

Veilige locatie voor mens en dier

Jan Peelen, voorzitter van de Stichting Kinderboerderijen Nederland, overhandigde het certificaat dat bij het keurmerk hoort. 'Dat een kinderboerderij het keurmerk 'Goed voor elkaar' krijgt is nieuw. Het betekent dat de boerderij een veilige locatie is voor mens en dier. Met optimale zorg, veiligheid en hygiëne voor personeel, dieren en bezoekers. Nieuw Rotsoord voldoet aan de eisen die we hiervoor hebben opgesteld. Maar er blijft werk aan de winkel. De certificering van kinderboerderijen verloopt in drie stappen, 'Goed voor elkaar', 'Prima voor elkaar' en 'Uitstekend voor elkaar'. Op dit moment zijn we bezig met het opstellen voor criteria voor het keurmerk 'Prima voor elkaar'. We hopen dat we Nieuw Rotsoord op den duur ook dit certificaat kunnen overhandigen.' Ook de bezoekers zijn blij dat hun kinderboerderij het keurmerk heeft ontvangen. Margje: 'Is het voortbestaan van Nieuw Rotsoord nu gegarandeerd omdat het officieel een kinderboerderij is?' Laten we het hopen. (CV)

INHOUD

Certificaat Rotsoord	1
Redactie oproep	2
Markt Smaragdplein	3
Opvanghuis Habi Tante	3
Nieuwe aanwas:	
Hart van Hoograven	4
Culturele zondag	4
Initiatiefneemster 'de Eettafel'	5
In gesprek met kunstenares Josian	5
Hamersplantsoen: Veiligheidsprijs	5
Voorzitter neemt afscheid	5
Expositie Duurzame energie	5
Kettinggedicht	6
De polder lag te ver van Jutphaas	6
Agenda	6

Een trotse Angelique Jacobs met het certificaat van het keurmerk 'Goed voor elkaar'.
Naast haar Jan Peelen en burgemeester Brouwer.

COLOFON

Aanzet is een inhoudelijk onafhankelijke wijkkrant voor en door bewoners van Hoograven, Tolsteeg en Bokkenbuurt. Aanzet verschijnt zesmaal per jaar.

Nieuws of activiteiten melden?

Mail naar redactieaanzet@yahoo.com of schrijf naar Postbus 4175, 3502 HD Utrecht. www.aanzetnet.nl

Redactie

Jeroen Alblas (website)
Ted van Arnhem (fotografie)
Evelien Baljet
Remco van Dam
Loulou Edelman
Patricia de Nijs
Elles Rozing
Cindy Vros

m.m.v.

Esther de Nijs, HKTH

Opmaak

Jo Design & Communication
www.jo-online.nl

Oplage

7000 exemplaren

Volgende deadline

20 maart 2008

Redactie v.l.n.r. onderste rij: Ted van Arnhem (fotografie), Patricia de Nijs, Jeroen Alblas (website)
middelste rij: Elles Rozing, Cindy Vros, Loulou Edelman, Jojanneke Kronenburg (opmaak)
bovenste rij: Remco van Dam, Evelien Baljet.

Nieuwe redactieleden gezocht

De onafhankelijke wijkkrant Aanzet en de website Aanzetnet.nl zijn inmiddels een begrip in de wijk. We zijn nu op zoek naar nieuwe redactieleden voor de krant en de website.

Elan en gevoel voor wat de wijk beweegt is belangrijker dan veel (schrijf)ervaring. Je moet wel goed en foutloos kunnen formuleren. Tijdens de redactievergaderingen denk je actief mee over nieuwe onderwerpen. Wij bieden: ondersteuning tijdens de inwerktijd, gemotiveerde collega's en gezelligheid.

Erg interessant

Redactielid Evelien Baljet: 'Aangezien ik in Hoograven woon en meer schrijf-ervaring wilde opdoen, ben ik bij Aanzet gegaan. Het bevalt erg goed. In de redactie zitten mensen uit de wijk met verschillende achtergronden. Dat maakt het erg interessant. Verder gaan de artikelen natuurlijk over zaken uit de wijk. Ik wist niet dat er zich in onze wijk zo veel afspeelde.'

Eigen inbreng

Als je gaat schrijven voor Aanzet, dan wordt er van je verwacht dat je minimaal een artikel per editie aflevert. Hoe lang je meewerkt aan Aanzet is afhankelijk van jezelf, maar we vinden het prettig als je voor minimaal een half jaar mee kunt werken. De redactie vergadert een avond in de maand bij een van de redactieleden.

Iets voor jou?

Wil je wat vrije tijd investeren (6-8 uur per editie), ben je op de hoogte of wil je meer weten van ontwikkelingen in de wijk en kun je pakkende insteken bedenken voor artikelen, stuur dan een mail met motivatie naar: redactieaanzet@yahoo.com.(ER)

COLUMN

Robert Giesberts

Robert Giesberts is de wijkwethouder van Hoograven. Heb je een vraag aan hem? Mail naar redactieaanzet@yahoo.com.

Waterrijk Hoograven

Hart van Hoograven krijgt momenteel snel gestalte. Er is flink geheid en nu worden de eerste muren en vensters neergezet. Het is mooi dat het eindelijk zo ver is. Er is lang over gepraat en lang op gewacht. Het is ook mooi dat het nu gebeurt; nu we op de drempel staan van nieuwe verbeteringen in Hoograven. Daar moet het wijkactieplan voor gaan zorgen. Een plan dat goede initiatieven bevat, met name op gebied van jeugd, werk en zorg. Want een beter Hoograven is de optelsom van goede woningen, prettige leefomgeving en gelukkige inwoners. Dankzij de gemeenteraad is er voor het wijkactieplan

in ieder geval 1 miljoen euro beschikbaar. Dat is een boel geld en dus kan er een mooie, vliegende start worden gemaakt. Het Hart en het wijkactieplan zijn belangrijke middelen. Maar het is ook goed te weten dat er al veel is bereikt. Dat bleek mij onlangs weer toen ik een bewoner bij een bijeenkomst hoorde zeggen dat hij niet gekomen was om te klagen maar om te zeggen dat hij vond dat de gemeente de zaak in zijn buurt goed op orde heeft en houdt. Hopelijk kunnen we met elkaar over enkele jaren zo'n compliment, maar dan voor de hele wijk, ook maken.

December

December vind ik eigenlijk een vreemde, bijna paradoxale maand. Aan de ene kant duister, guur en onvriendelijk, aan de andere kant licht, warm en sociaal. De duistere kant spreekt voor zich: korte dagen, lange nachten, weinig zon, druilerig weer en een gure oostenwind. Mensen haasten zich in het donker naar hun werk, school of huis en hebben amper aandacht voor elkaar. De dikke jassen, mutsen en shawls bevorderen het contact niet, in plaats van de fiets wordt de auto gepakt. De gordijnen gaan vroeg dicht, waardoor de warmte binnen blijft, maar het buiten op straat nóg donkerder wordt. December op zijn slechtst.

Gelukkig laat december zich zo nu en dan weer van zijn goede kant zien. Allereerst met het bezoek van Sinterklaas en pakjesavond met de hele familie. Niet lang daarna staat buurman Hans (van een paar huizen verderop, buurman is hier een ruim begrip) op de stoep: of we zin hebben om vrijdag wat te drinken bij hem thuis, samen met wat andere burens? Eerste kerstdag drinkt buurvrouw Marieke bij ons een kopje koffie mee, voordat wij op familiebezoek gaan en zij háár buurvrouw weer op bezoek krijgt. December op zijn best. En dat positieve gevoel blijft nog even hangen, aangezien tijdens het schrijven van deze column de uitnodiging voor de nieuwjaarsburenborrel alweer per mail arriveert. He buur, kom je ook?

Remco van Dam

Gijs van Os verkoopt kaas op de markt.

10 kilo pepers op de markt

Elke dinsdag is er markt bij het winkelcentrum Smaragdplein. Is er in de loop van de jaren veel veranderd? Hoe is het publiek in Hoograven? Drie standhouders vertellen over het wel en wee op deze markt.

Groente en fruit kopen bij groenteman Vergeer.

Al 35 jaar op de markt

Peter Vergeer (Groenteman Vergeer): 'Wij staan al 35 jaar op deze markt. Mijn vader stond hier vroeger en ik heb het van hem overgenomen. Van kleins af aan help ik al. Bij groenteman Vergeer staan ze met vier mensen op de markt in Hoograven. Peter: 'De verkoop loopt wel terug. Vroeger stonden we hier met zes mensen. Overal gaat het minder, dus ook op de markt. Verder heeft de verbouwing van het winkelcentrum de markt geen goed gedaan. Veel marktkooplui zijn niet meer teruggekomen.' Op de vraag of Peter een anekdote heeft begint hij te lachen. Kijkt naar zijn broer en zegt: 'Vroeger woonden

er in Hoograven veel Indische mensen. Als we dan weer pepers verkochten, werden we de avond voor de markt veel gebeld. Iedereen bestelde pepers. De een tien kilo, de ander wel vijftien kilo.'

Gemeente werkt niet altijd mee

Klaas Veldhuizen (Bakkerij 't Stoepje): 'Het publiek in Hoograven bestaat uit echte Utrechters. De markt in Hoograven loopt goed. Al 30 jaar staan wij hier, helaas werkt de gemeente niet altijd mee. Onlangs wilde ik een paar meter erbij, hier heb ik een half jaar op moeten wachten.'

Kaas in de kraamtijd

Gijs van Os (Holland Kaascentrum): 'Ik sta al 25 jaar op de markt, dit jaar een beetje een jubileum-jaar. Het publiek in Hoograven laat zich niet zo snel typeren. Jammer genoeg verouderd het gemiddelde publiek op deze markt. Ik ervaar dit als een heel leuke markt.'

We hebben een hoop trouwe klanten en die klanten houden van een lekker stuk kaas! Als ik een verhaal moet vertellen van de markt op Hoograven dan is het deze wel. Op een dag stond er een hoogzwangere dame bij mij aan de kraam. Ze leunde helemaal op de kraam en had het ernstig niet naar d'r zin. Dus wat bezorgd vroeg ik wat eraan mankeerde. Ze vertelde dat ze om de 5 minuten weëen had, maar zonder de kaas de kraamtijd in dat ging toch niet?' (EB)

Klaas Veldhuizen aan het werk op het Smaragdplein.

Habi Tante

De meeste bewoners van Utrecht-Zuid zullen er op weg naar de stad wel eens langsgekomen zijn: opvanghuis Habi Tante, een grijs met rood noodgebouw aan de Baden Powellweg. Wat voor huis is dit precies?

Hostel

Habi Tante is een hostel speciaal voor vrouwen die langdurig aan harddrugs verslaafd zijn. Het hostel is geopend in september 2002 en wordt beheerd door het Leger des Heils. Er zijn 21 plaatsen. Een paar vrouwen wonen er al vanaf het begin. De opvangvoorziening komt voort uit het project Binnenplaats, dat tot doel had de gezondheid van dakloze verslaafden te verbeteren en de overlast van deze groep op Hoog Catharijne te verminderen. Omdat vrouwen op straat de kwetsbaarste groep zijn, was er behoefte aan een eigen plek. Wel heeft het hostel sinds 2005 een mannelijke beheerder, Machiel Spek. Daar hebben de bewoonsters mee ingestemd.

Beheergroep

Een beheergroep moet ervoor zorgen dat buurtbewoners geen overlast van de voorziening hebben. Die beheergroep

bestaat onder anderen uit omwonenden, de wijkagent en een bewoonster van het hostel. Spek constateert dat de buurt weinig last heeft van het opvanghuis. Dat kan ook komen door de ligging: Habi Tante heeft geen directe burenen.

Succes

De zeven hostels in Utrecht zijn een succes. In februari gaat het achtste open. De locatie aan de Baden Powellweg is het enige hostel alleen voor vrouwen. In eerste instantie zou het opvanghuis er maximaal vijf jaar staan. Mede dankzij de beheergroep blijft Habi Tante open tot halverwege 2009. Dan wordt een comfortabel hostel met 35 plaatsen geopend in Leidsche Rijn. Een deel van de bewoners van Habi Tante zal daar naartoe verhuizen en een deel zal elders in Utrecht ondergebracht worden. Het noodgebouw, dat al wat mankementen vertoont, wordt dan opgedoekt. (LE)

Het gebouw van Habi Tante.

Cultureel (eet)festijn op Rotsoord

Een culturele zondag op Rotsoord? Jazeker! Onder het motto 'interactie tussen culturen' sloegen dierenweide Nieuw Rotsoord en meubeldesigner Pastoe op zondag 6 januari de handen ineen en organiseerden een multiculturele en interactieve middag. Bij Pastoe verzorgden de Hooggravense Buurtmoekes een lunch. Iedereen kon zijn buikje rond eten onder het genot van een optreden van de Love Bombers of een bezichtiging van exposities van Ruth Catsburg, Carin van Dongen en Ramon Verberne. Wie dacht rustig te kunnen uitbuiken had het mis, want de workshop trommelen leverde de nodige decibellen op. Ook aanwezig, maar een stuk minder luidruchtig, waren de leden van de Harley-Davidsonclub Utreg. Zij demonstreerden hun mooie Harleys. Bij imker Jan van de Luijster konden kinderen honing slingeren en hun eigen potje vullen. Wie na al deze drukte rust zocht, kon terecht op Nieuw Rotsoord. De dierenweide was omgetoverd tot een Marokkaans theehuis. Ook hier zorgden de Buurtmoekes voor heerlijke Marokkaanse thee en hapjes en een echte (weliswaar) henna-tatoeageshop. Als de bikers dat hadden geweten . . . (CV)

NIEUWE AANWAS

Hart van Hoograven

Nieuwbouwproject Hart van Hoograven vordert gestaag, maar het kan wat Tessa van Stek en Floris Algra betreft niet snel genoeg gaan.

Carport zonder auto

Ze kijken reikhalzend uit naar het moment dat ze hun bovenwoning in de Rivierenbuurt kunnen verruilen voor een nieuw huis in Hoograven. Na een langdurige vergeefse zoektocht langs bestaande woningen in diverse wijken,

raadde een kennis hen aan eens te kijken bij Hart van Hoograven. Het bleek een schot in de roos. Enthousiast laten ze de bouwtekeningen zien. 'Een huis van 150 m2 én een carport, en we hebben niet eens een auto', lacht Tessa.

Wijk ontwikkelt zich positief

Floris: 'We hebben vooral gekozen voor Hoograven om een praktische reden: het is lekker dicht bij onze huidige woning'. Dochter Sophie zit in de buurt op school en Tessa gaat altijd op de fiets naar haar werk in Oog en Al. Voor Floris verandert er qua reistijd eveneens niet veel. Maar gemak was niet het enige motief, aldus Floris. 'Je krijgt in Hoograven voor relatief weinig geld veel ruimte, en de wijk ontwikkelt zich de laatste tijd positief.'

Volgens de planning wordt hun huis in het derde kwartaal van 2008 opgeleverd, tot die tijd zullen Floris en Tessa regelmatig bij het hek om het bouwterrein te vinden zijn. (RvD)

Tessa van Stek en Floris Algra met dochtertje Sophie op het bouwterrein Hart van Hoograven.

Hapjes ter beschikking gesteld door Hooggravense buurtmoekes?

Optocht n.a.v. workshop trommelen.

Interview met initiatiefneemster 'de Eettafel'

Olga Verwaal is de spil achter 'de Eettafel'. Om de week komen 30 personen uit de wijk gezellig met elkaar dineren.

Hoe ben je er toe gekomen om dit te organiseren?

Olga: 'Op de Stads-tv zag ik een uitzending van de enthousiaste groep: 'Internationaal Koken' in de Tol. Daar hoorde ik iemand zeggen: ik ben maar alleen en zal niet zo gauw iets uitgebreids maken. En iemand zei: het leukste is toch wel om gezamenlijk aan tafel te zitten. Ik vroeg me toen af waarom de keuken niet gebruikt werd voor een eetclub.'

Hoe dan verder?

'Ik ben met Tamara, medewerkster van Portes, in contact gekomen. Ik was blij verrast met de mooie keuken met veel apparatuur. Het bleek in een lokaal te staan waar ik als kind nog les heb gehad. Het was even lastig om aan budget te komen maar uiteindelijk konden we spullen kopen. Nu nog een kok! Via contacten in de wijk nam Hans Snel zeer snel met mij contact op. Hij was als kok gepensioneerd en wilde graag komen koken. Hij maakt er echt veel werk van. In mei 2007 startte 'de Eettafel' en het was meteen een succes.'

Hoe werkt het?

'Twee weken van tevoren is het menu bekend en kunnen mensen inschrijven bij de Barkel. Het is zo gezellig dat mensen

Olga Verwaal, initiatiefneemster 'de Eettafel'.

wel kwamen eten toen mosselen op het menu stonden, maar niet van mosselen hielden. Ze betaalden toen 5 euro voor een stukje brood met saus. Het was wel erg sneu voor de mensen die wel van mosselen houden maar op de wachtlijst stonden.'

Zijn er meer vrijwilligers?

'Ja, maar er kunnen er nog wel een paar bij. Misschien wil iemand reservekok zijn. Ik blijf in ieder geval met veel plezier komen,' besluit Olga. (PdN)

Hamersplantsoen geen eerste bij Veiligheidsprijs

De beheergroep Hamersplantsoen is helaas geen eerste geworden bij de Veiligheidsprijs. Eens per twee jaar looft de gemeente Utrecht deze prijs uit aan een bijzonder project in de stad. Dit jaar ging de prijs naar de Toekomst uit Zuilen. De jury was wel heel enthousiast over de recente opknapbeurt van het plantsoen. Door de opknapbeurt is de overlast bij het plantsoen sterk verminderd. Verder zijn er nu veel meer kinderen die spelen in en om het park. Alle genomineerden hebben een geldbedrag gekregen van € 2.300,-, waarvoor de beheergroep in de komende tijd een plan gaat maken hoe dit precies in te zetten. In ieder geval zullen zij hiervoor weer de buurt raadplegen. Voor informatie over de Veiligheidsprijs kijk op www.utrecht.nl/veiligheidsprijs. (EB)

Voorzitter neemt afscheid

Hans Roseboom heeft zaterdag 17 jan een afscheidsreceptie gekregen. Na 4 roerige jaren geeft hij de hamer over aan Dick Polman.

Vanaf het begin was Hans betrokken bij de opbouw van dierenweide Nieuw Rotsoord. Naast intensief meehelpen met inrichten en plannen maken, moest hij ook regelmatig strategieën bedenken bij bedreigingen. Gelukkig kwam er geen woningbouw, mede dankzij 7.757 handtekeningen en een demonstratieoptocht. Hans: 'Ik ben geen voorzitter meer, maar ik neem geen afscheid. Ik ben van plan om nog vaak te komen naar deze oase.'

Hé Watt-je!!!

Wat komt er uit mijn stopcontact? Hoeveel stroom maakt een windmolen? Wat is het broeikaseffect? Kom naar Hé Watt-je!! en het wordt je allemaal duidelijk! Hé Watt-je! is een doe-tentoonstelling waar volwassenen en kinderen kunnen ervaren wat duurzame energie precies is en welke kansen het ons te bieden heeft. Zelf energie opwekken met een zwengel, aan het dak voelen om te ondervinden welke delen geïsoleerd zijn of experimenteren met zonnepanelen: het kan allemaal. De tentoonstelling is tot 20 maart gratis te bezichtigen in Cultureel centrum de Musketon (Hondsrug 19, Lunetten), maandag t/m donderdag van 9.00 – 23.00, vrijdag van 9.00 – 17.00. Meer informatie: www.milieupuntenutrecht.nl. (CV)

IN GESPREK MET...

Special reporter Esther de Nijs interviewt kunstenaar Josian.

Josian, jouw hobby en werk is schilderen en beeldhouwen, hoe lang doe je dat al?

Al vanaf mijn 15e jaar. Ik maak graag portretten. Ik heb een opleiding gevolgd in Utrecht. Ik zoek vooral de expressie en probeer de portretten zo veel mogelijk te laten lijken.

Wat voor een soort kunst maak je?

Nu ben ik bezig met motieven van Turkse tapijten. Tijdens reizen doe ik inspiratie op.

Heb je een atelier?

Ik heb ruimte in de schuur om te beeldhouwen met verschillen soorten steen.

Wat doe je met jouw kunstwerken?

Enkele verkoop ik en aan dierbaren geef een kunstwerk cadeau. Het schilderij van

mijn hond blijft natuurlijk aan mijn muur hangen. Naast verschillende tentoonstellingen kan men kunstwerken bekijken op www.josianstikkelbroek.nl.

Wat vind je van de wijkkrant en de wijk?

De wijkkrant vind ik erg leuk, de wijk Hoograven vind ik prettig en ruim. [EdN]

Josian met een van haar schilderijen.

AGENDA

tot 20 maart

Doe-tentoonstelling Hé Watt-je
in Cultureel centrum de
Musketon

12,13 en 14 maart

Kinder- en tienerkledingbeurs
in Buurthuis Ravelijn

17 maart

Vergadering Wijkraad Zuid

29 maart

Wieltjesbeurs & beurs
voor buitenspeelgoed
in Buurthuis Ravelijn

1e en 3e maandag vd maand

Internationaal koken
om 18.15 uur in de Tol
opgeven bij Ruud Verkerk
rverkerk@planet.nl

Meer info op aanzetnet.nl

Kettinggedicht

Tijdens de culturele zondag werd op dierenweide Nieuw Rotsoord een kettinggedicht voorgedragen. Hierbij ging het om de interactie tussen verschillende culturen. Er werd gestart met het volgende gedicht van Nannie Kuiper.

'Ik zoek een hoekje heel geheim,
een plaatsje in mijn huis,
waar niemand mij ooit vinden kan,
en in mijn eentje denk ik dan,
weg zijn en toch thuis.'

Dit gedicht is werd door een Kroaat vertaald naar zijn moedertaal, waarna een andere Kroaat het vertaalde naar het Engels. Vervolgens werd het door andere deelnemers weer vertaald naar het Nederlands, Arabisch en weer Nederlands. Dit leverde uiteindelijk het onderstaande gedicht op.

'Ik ben op zoek naar een plaats,
ik kan het niet vinden in mijn huis,
een plaats die niemand ooit kan vinden,
ik dacht dat ik verdwenen ben,
maar ik ben eigenlijk thuis.' (CV)

TOEN EN NU

De polder lag te ver van Jutphaas

Gerard Veerkamp zocht Wout van Asselt, beiden geboren Hoogravenaren, op. Al bladerend door het boek 'Historisch Hoograven' van Roel van Kooten worden herinneringen opgehaald. Hier in Aanzet een samenvatting.

Kinderoptocht eind van de zomervakantie,
thema: Grenzen delen.

Protest

De zomervakantie werd altijd afgesloten met een kinderoptocht. De kinderen gingen verkleed. Begin jaren vijftig liepen er ook volwassenen mee maar met een spandoek. Ze protesteerden tegen de op handen zijnde annexatie van Hoograven door Utrecht. Erg veel medestanders hadden ze niet, want de meeste inwoners van Hoograven voelden zich geen Jutphaser. Er was een hulpsecretaris op de Hoogravenseweg, maar voor de gemeentelijke administratie moest men naar Jutphaas. Dat was, zeker lopend, 'een rot end weg'.

Jeugdijaren

Voor de basisschool en vrijetijdsbesteding hoefde men niet naar Jutphaas. Wout had les op de Nederlands-hervormde school van de vermaarde hoofdmeester De Raad. Deze school is bij gebrek aan voldoende kinderen al lang ter ziele en Artibus heeft het gebouw overgenomen. Er was veel te doen in Hoograven, de tv was nog niet in elke woonkamer aanwezig. In 1946 werd buurtvereniging JULIKA opgericht, voor en door bewoners van de Julianaweg, Liesboschweg en de Karperstraat. Hoogravens Belang was de overkoepelende vereniging.

Sport

De wijk kende ook voetbalclubs: de algemene club RUC, de roomse KDS en een plaatselijke HVV die niet lang heeft bestaan. Bij de 'Rotte Uien Combinatie' en

1932: Zwembad de Liesbosch.

bij de 'Katholieke Dood Schoppers' konden voetballiefhebbers het hele weekend hun hart ophalen.

De wijk kende tevens twee bloeiende gymnastiekclubs, Wilskracht en Longa. Bij HKC kon en kan men korfballen. Ook kon men wandelen, met friskewassen blouse, broek of rok de paden op bij één van de vier clubs, SHO, Zuiderkruis, Juliana en Zon & Vrijheid.

Als kind kwam je alleen over het kanaal voor het zwembad. Wout heeft in zwembad de Liesbosch (ongeveer de plek van BCC) les gehad van badmeester Mulder. Eerst droogzwemmen met de buik op een bankje en daarna in het water aan een hengel.

Buitenruimte

Om de opmars van de Duitsers in mei 1940 te stuiten, zou Hoograven onder water worden gezet. De overgave van ons land aan de bezetter ging echter zo snel dat het water van het nabijgelegen inundatiekanaal toch niet de bewoonde wereld in werd gestuurd. De bewoners konden weer naar huis.

Na de annexatie werden er in rap tempo nieuwe woningen uit de grond gestampt. Er verschenen flats in het dorpse Hoograven. Hiermee verdween ook speelsterrein van de jeugd. Niet meer slootjespringen, niet meer vissen en schaatsen. Wout weet nog dat hij in de oorlog via allerlei slootjes naar de Detmoldstraat schaatste waar hij, in het kerkje, van de boeren van Houten een warme prak kreeg. (HKTH)